

ת"פ 39429/02/15 - מדינת ישראל נגד גנאדי ניידנוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 39429-02-15 מדינת ישראל נ' ניידנוב

לפני כבוד השופט עידו דרזיאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג וקיפניס-פרדמן
נגד
הנאשמים גנאדי ניידנוב
ע"י ב"כ עו"ד מסטרמן

גזר דין

השתלשלות ההליכים:

1. קשיים באיתורו של הנאשם בתחילת ההליך, והפנייתו החוזרת לשירות המבחן בניסיון למצוא אפיק שיקומי, הובילו להתמשכות ההליכים.
2. במסגרת הסדר טיעון דיוני, ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בארבעה תיקים פליליים אותם צירף, והורשע כמפורט להלן:
 - (1) בת"פ 30324-12-12 הורשע ביום 5.6.14 בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 392 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
 - (2) בת"פ 59340-12-12 הורשע ביום 5.6.14 בעבירות הבאות:
 - א. התעללות בבעל חיים, לפי סעיף 2 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994;
 - ב. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין הנ"ל;
 - ג. שימוש בכוח למניעת מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נ"מ] תשכ"ט-1969;
- (3) בת"פ 39429-02-15 הורשע ביום 26.2.17 בעבירה של תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין הנ"ל;
- (4) בת"פ 19118-10-16 הורשע ביום 13.6.17 בעבירות הבאות:
 - א. תקיפה, לפי סעיף 392 לחוק העונשין הנ"ל;

ב. ניסיון תקיפה, לפי סעיף 392 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין הנ"ל;

3. בעניינו של הנאשם התקבלו ארבעה תסקירים, מהימים 23.11.14, 9.3.15, 10.7.17 ו-5.12.17.

עוד לפני מוצגי התביעה לעונש - גיליון הרשעות קודמות [תע/1], מאסר מותנה והתחייבות שהתביעה מבקשת להפעיל [תע/2 ותע/3].

ההגנה הגישה מכתב מיום 13.12.17 מטעם עמותת "נדר" [נע/1] ושבעה תלושי שכר מחודש אוגוסט 2016 ואילך [נע/2].

4. התביעה טענה לעונש ביום 18.7.17, והדין נדחה ליום 12.12.17, בו טענה ההגנה לעונש, לאחר שנעתרתי לבקשת ההגנה והתקבל תסקיר אחרון. הצדדים טענו איש כעמדתו:

התביעה עתרה לעשרה חודשי מאסר בפועל ולהפעלת המאסר המותנה במצטבר - סך הכל 15 חודשי מאסר, וכן לרכיבים נלווים של מאסר מותנה, קנס, הפעלת ההתחייבות ופיצוי;

ההגנה עתרה להארכת התנאי, ולחילופין - להטלת מאסר החופף למאסר המותנה, כך שניתן יהיה לרצות המאסר בעבודות שירות. עוד עתרה ההגנה להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בהטלת פיצוי;

מעשי הנאשם:

1. ביום 19.1.11, בהיותו בגילופין, הכה הנאשם בחוזקה בראשו של תמיר נוביק, שנהג באוטובוס בו נסע הנאשם, וזאת במהלך הנסיעה [ת"פ 30324-12-12].

2. ביום 18.10.11, בהיותו בגילופין, הכה הנאשם באגרופיו כלב, בראשו ובבטנו. כשהגיעו שוטרים למקום, השתולל הנאשם, התנגד למעצרו בכוח וניסה למנוע את כבילתו. גם כשהוכנס לניידת המשיך הנאשם להשתולל, ירק על השוטר יצחק לוי ובעט בו [ת"פ 59340-12-12].

3. בתקופה הרלוונטית התגורר הנאשם בחדר ששכר בדירתם של מר מיכאל רייזמן וגב' לשצ'ינסקי. ביום 17.7.2014, בהיותו בגילופין, תקף הנאשם את המתלונן במכות אגרופ בחזהו כי סרב לתת לו סיגריה, ויידה מאפרת זכוכית לעבר ראשה של המתלוננת שהתכופפה ולא נפגעה [ת"פ 19118-10-16].

4. ביום 14.2.15, בהיותו בגילופין, חבט הנאשם באגרופו בלסתה של שותפתו לדירה גב' טטיאנה צ'נקירוב, כיון שביקשה ממנו לשמור על השקט. מעצמת המכה נפלו שיניה התותבות של המתלוננת לרצפה ונגרם לה שטף-דם בלסתה [ת"פ 39429-02-15].

נסיבות הקשורות בעבירות - קביעת מתחמי העונש ההולמים:

1. תקיפת נהג האוטובוס ביום 19.1.11:

א. הנאשם פגע באופן קשה בערכים המוגנים בעבירה של תקיפה "סתם" (משמע, ללא תוצאות ניכרות או מתמידות), שהם שלום החיים והבריאות ואוטונומיית האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם. חומרת המעשה במקרה דנן חורגת מהרגיל: יש להגן במיוחד על נותני שירות ציבורי חיוני כנהגי אוטובוס, ומידת הסיכון הפוטנציאלי שבתקיפת נהג בעודו נוהג באוטובוס הנוסע היא קשה וחמורה. העובדה, שהמעשה בוצע בהיות הנאשם בגילופין, אינה מורידה מחומרתו;

ב. המתחם ייקבע אפוא בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר;

2. תקיפת כלב, התנגדות בכוח למעצר והפרעה לשוטר, ביום 18.10.11:

א. התנהגותו של הנאשם במהלך האירוע היתה אלימה ובה מימדי חומרה רבים;

ב. אלא, שהתביעה טענה לקביעתו של מתחם בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר בפועל. לא אשים עצמי קטגור-על, ואאמץ המלצת התביעה;

3. תקיפה וניסיון תקיפה, ביום 17.7.14:

א. גם במקרה זה פגע הנאשם באופן מהותי בערכים המוגנים של שלום החיים והבריאות ואוטונומיית האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם. הנזק הפוטנציאלי מאגרופים לחזה וידיי מאפרה לעבר ראשו של אדם הוא חמור, אך במקרה זה לא היה הנזק הקונקרטי חמור או מתמיד;

ב. המתחם ייקבע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל;

4. תקיפה חובלנית של שותפה לדירה, ביום 14.2.15:

א. הנאשם פגע חמורות בערכים המוגנים. הנזק הקונקרטי הפיזי אינו חמור או מתמיד, אך הנזק הפוטנציאלי חמור פי-כמה, ועוד יש להוסיף את העלבון, הכאב והפחד שחשה המתלוננת שהותקפה כך בתוך ביתה;

ב. הענישה בגין מעשים כגון אלו היא מגוונת, אך ניתן לאתר מדיניות ענישה ברורה, לפיה כאשר המעשה לא בוצע באמצעות חפץ, או לא גרם לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בכליאה (וראו למשל ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)).

ג. המתחם ייקבע אפוא בין מאסר מותנה לבין עשרה חודשי מאסר בפועל;

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - מיקום העונשים במתחמים:

1. הנאשם יליד 1962, כבן 55 כיום, גרוש ואב לבן בגיר. הנאשם עלה לארץ בשנת 1999, לאחר שסיים 11 שנות לימוד ושרת בצבא ברית המועצות. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, אך בילדותו סבל מהתעללות מצד ילדים אחרים בשל יהדותו. בשנת 2007 גילה הנאשם כי אשתו אינה נאמנה לו, השניים התגרשו והנאשם נקלע למשבר שהוביל אותו לאלכוהוליזם. כיום עובד הנאשם במפעל [נע/2, תסקיר מיום 10.7.17].
2. לחובת הנאשם עבר פלילי: הנאשם הורשע פעמיים בעבירות של תקיפת בת-זוג, בגין עבירות שעבר בשנת 2001 ובשנת 2008 [תע/1]. לחובת הנאשם מאסר מותנה חב הפעלה והתחייבות כספית מיום 14.6.09 [תע/2 ותע/3].
3. לדעת שירות המבחן, הנאשם סובל מקשיים רגשיים ניכרים, דימוי עצמי נמוך, תחושות של רדיפה וקשיים בוויסות דחפים, שהנם - לפחות חלקית - תוצאה של ההתעללות בו בילדותו. הנאשם מצא נחמה באלכוהול, אך זה הגביר את הסיכון לתגובות אלימות ולא מותאמות.
4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אמנם מודה במעשיו, אך מצמצם את משמעותם וחומרם ותולה אותם בהשפעת האלכוהול. הנאשם אינו מגלה אמפתיה לנפגעים, והשירות מצא כי הבנתו בנוגע לפסול שבמעשיו איננה מהותית, אלא נובעת מחששו מעונש.
5. שירות המבחן חזר וקבע, כי קיים סיכון ממשי להישנותם של מקרי אלימות, ומצא כי הנאשם זקוק לטיפול. הנאשם הכשיל כל ניסיון טיפולי, כשמבחינתו נפתרו כל הבעיות משחדל לצרוך אלכוהול בכוחות עצמו, בסיוע עמותת "נדר" המפעילה את המעון "בית חם" בחיפה, שם מתגורר הנאשם בשנתיים האחרונות. השירות התריע, כי ללא טיפול מעמיק, לא תיפתרנה הבעיות והסיכון עדין ממשי.
6. לנוכח עמדותיו של הנאשם, שלל השירות אפשרות לטיפול והמליץ על ענישה קונקרטית.
7. לזכות הנאשם יעמדו נתונים אלו: הודיה שחסכה משאבי ציבור (הגם שאיננה מלמדת על הפנמה וחרטה אמיתית); תנאי גדילתו בסביבה עוינת שפגעה בהתפתחות התקינה של אישיותו ותרמה לביצוע העבירות; הנזק הממשי שייגרם לנאשם מעונש שינתק אותו משגרת-חיו כיום, שיש בה יציבות ובה הוא זוכה לתמיכה ומפרנס עצמו; הצלחתו להימנע משימוש באלכוהול ומביצוע עבירות מאז שנת 2015;
8. לחובת הנאשם עבר פלילי, הגם שרחוק בזמן. לחלוף הזמן ינתן משקל מועט בלבד, שכן הזמן חלף עקב מחדלו של הנאשם להתייצב לדיונים בתחילת ההליך, ועקב בקשות ההגנה לדחיות שלא הועילו דבר.
9. בנסיבותיו של נאשם זה, אין מנוס מקביעת העונשים במחציתם של המתחמים שנקבעו. העונש יוטל כאחד, לפי סעיף 40(ב) לחוק העונשין הנ"ל, תוך חפיפה רבתי של העונשים, לריצוי בכליאה. הקלה נוספת בעונשו של הנאשם תימצא בהפעלת המאסר המותנה בחפיפה חלקית לעונש שאטיל.
10. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם אין כל טעם בעיצום כספי, ולו פיצוי לנפגעים, למעט הפעלת ההתחייבות.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בארבעת התיקים עליהם הוא נותן את הדין היום;

ב. אני מפעיל בחפיפה חלקית את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם ביום 14.6.09 בת"פ (ראשל"צ) 2419/08, כך שסך הכל ירצה הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו כאמור לעיל;

ג. אני מפעיל את ההתחייבות שהוטלה בתיק הנ"ל, בסך 2,000 ₪. ההתחייבות תשולם לא יאוחר מיום 1.8.18, אחרת יאסר הנאשם למשך שבעה ימים;

הוראות נלוות:

א. התביעה תגיש בהקדם רשימת ימי מעצר לניכוי, ככל שהיו;

ב. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה, פרט לכסף;

ג. עותק גזר הדין יועבר לידיעת שירות המבחן;

ד. ככל שהפקיד הנאשם כסף בתיק דנן, בתיקים המצורפים והקשורים או בתיקי המשטרה, יושבו/ו לו הפיקדון/ות;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.